

Tapaturma-asiain korvauslautakunta (Tako) on lakisääteinen elin, jonka tehtävänä on edistää työtapaturma- ja ammattitautilain mukaisen korvaustoimen yhtenäisyyttä antamalla yleisohjeita ja lausuntoja. Takon toimintaa säännellään työtapaturma- ja ammattitautilain (459/2015) 123 §:ssä, 261 §:ssä ja 29 luvussa, valtioneuvoston asetuksessa tapaturma-asiain korvauslautakunnasta (1468/2015) sekä sosiaali- ja terveysministeriön asetuksessa tapaturma-asiain korvauslautakunnan lausunnon pyytämisestä (1568/2015).

TyTAL:n perusteella korvattava hoitotuki ja vaatelisä

Työtapaturma- ja ammattitautilaki (459/2015, TyTAL) ja valtioneuvoston asetus ammattitautiluettelosta (769/2015) tulivat voimaan 1.1.2016. Uusia säännöksiä sovelletaan kaikkiin ammattitauteihin ja perusteltuihin ammattitautiepäilyihin, jotka ovat ilmenneet 1.1.2016 tai myöhemmin.

Tämä yleisohje koskee kaikkia työtapaturma- ja ammattitautitapauksia, jotka ovat sattuneet tai tulleet vireille 1.1.2016 tai myöhemmin.

Ennen 1.1.2016 sattuneisiin tapaturmiin sovelletaan niiden sattumis- ja ilmenemisaikaan voimassa olleita säädöksiä ja niitä koskevia ohjeita. ([Katso Tyotapaturmatieto.fi](https://www.katso.fi/Fi/tyotapaturmatieto))

1. Yleistä hoitotuesta

Hoitotukea maksetaan työtapaturma- ja ammattitautilain (myöhemmin TyTAL) 51 §:n 1 momentin mukaan vahingoittuneelle, jos hän on vammansa tai sairautensa vuoksi hoidon, avun, valvonnan tai ohjauksen tarpeessa. Jos tarve on säännöllistä tai lähes säännöllistä joissakin jokapäiväisissä

toiminnoissa, maksetaan perushoitotukea 8,70 euroa päivältä. Jos tarve on säännöllistä ja jokapäiväistä, maksetaan korotettua hoitotukea 19,55 euroa päivältä. Jos tarve on yhtämittaista, aikaa vievää ja jokapäiväistä, maksetaan ylintä hoitotukea 28,96 euroa päivältä. (Rahamäärät on ilmaistu vuoden 2014 tasossa ja ne korotetaan vuosittain työeläkeindeksillä, katso [Työtapaturma ja ammattitautilain mukaiset euromäärät](#)).

TyTAL 51 § 2 momentin mukaan sokealle maksetaan sokeutumisen jälkeiseltä kahdelta vuodelta ylintä hoitotukea sekä sen jälkeen puolet tästä määrästä.

Hoitotuen maksaminen ei edellytä todellisten kulujen osoittamista, eikä sitä, että joku ulkopuolinen on antanut maksullista apua. Arvioitavana on vahingoittuneen hoitamisen ja avun tarve sekä sen säännöllisyys ja jatkuvuus.

TyTAL:iin ei sisälly erillistä korvauslajia, jonka perusteella voitaisiin korvata esim. henkilökohtaisen avustajan palkkaamisesta aiheutuvia kustannuksia. Hoitotuen maksamista harkittaessa ratkaiseva tekijä on vahingoittuneen avuntarve päivittäisissä henkilökohtaisissa toiminnoissa. Vahingoittunut voi käyttää saamaansa hoitotukea esimerkiksi henkilökohtaisen avustajan palkkaamiseen.

Hoitotuen tarve arvioidaan lääketieteellisen selvityksen perusteella. Olennaista on se, onko vahingoittunut vahinkotapahtuman johdosta hoidon ja avun tarpeessa, ja miten säännöllistä ja jatkuvaa tämä tarve on. Koska kyseessä on lääketieteellinen arvio, asiantuntijalääkärin on osallistuttava valmisteluun arvioitaessa hoitotuen tarvetta ja sitä, minkä suuruiseen hoitotukeen vahingoittunut on oikeutettu (TyTAL 121 §).

Oikeus hoitotukeen arvioidaan aina tapauskohtaisesti jokaisen vahingoittuneen osalta. Kategorisesti ei voida katsoa esim. tiettyjen hoitojen oikeuttavan aina hoitotukeen, koska henkilöt reagoivat annettuihin hoitoihin eri tavoin ja avun tarve voi näin ollen vaihdella.

Hoitotuen tarpeen arvioinnissa ei oteta huomioon vahingoittuneen elinolosuhteita, kuten sitä, asuuko henkilö yksin tai minkä tyyppisessä asunnossa hän asuu. Hoitotuen kannalta merkityksellistä on itse korvattavasta vahingosta aiheutuva avun ja hoidon tarve. Yksilölliset elinolosuhteet vaikuttavat kodinhoidosta aiheutuviin avun tarpeisiin ja ne otetaan huomioon arvioitaessa vahingoittuneen oikeutta kodinhoidon lisäkustannuksiin (TyTAL 53 §).

Jos lääkärinlausunnosta ilmenee viitteitä avun tarpeesta, vakuutuslaitoksella on velvollisuus selvittää, onko vahingoittunut oikeutettu hoitotukeen. Mikäli mahdollisen avun tarve ei riittävästi ilmene lääkärinlausunnosta, vahingoittuneelta on pyydettävä asiasta erillistä selvitystä.

Vahingoittuneet ovat harvoin tietoisia oikeudesta hoitotukeen. Yhtiön tulee muistaa tehdä arvio etenkin silloin, kun vahingoittunut jonkin toimenpiteen jälkeen kotiutetaan.

Hoitotukea maksetaan niin kauan kuin edellytykset korvauksen myöntämiselle ovat olemassa.

Hoitotukea voidaan maksaa joko määräaikaisena (esim. murtumavammojen toipumisaikana) tai jatkuvana (esim. nelirajahalvauksissa). Hoitotukea maksetaan jokaiselta kalenteripäivältä.

Hoitotuki on kustannuskorvausta, ja sellaisenaan verovapaata. Sitä ei voi myöskään TyTAL:n mukaan ulosmitata eikä käyttää kuittaamiseen (TyTAL 247 § 3 mom. Katso tarvittaessa tarkemmin TVK:n ohje 2.11.2022 Oikaisumenettely, päätöksen poistaminen, takaisinperintä).

TyTAL 51 § 3 momentin mukaan hoitotukea ei makseta sairaalassa tai laitoksessa olon ajalta.

Sairaalassa tai laitoksessa annettavaan hoitoon katsotaan jo sisältyvän tarpeellisen avun, valvonnan ja ohjauksen. Joskus kotihoidossa olevat vahingoittuneet käyvät sairaalassa saamassa hoitoa esim. kerran viikossa. Tällaisten alle vuorokauden mittaisten hoitojen tai hoitojaksojen ei katsota katkaisevan kotihoitoa ja myös näiltä päiviltä voidaan maksaa hoitotukea muiden edellytysten täyttyessä.

Hyvinvointialueen järjestämän palveluasumisen (myös vammaispalvelulain mukaisen asumisen tuen) ajalta vahingoittuneella sen sijaan on oikeus saada hoitotukea, jos maksamisen edellytykset täyttyvät.

Esimerkkejä korvauskäytännöstä:

Tapaturma-asiain korvauslautakunta (myöhemmin Tako) 1055/2024, 26.8.2024: Tako katsoi, että vahingoittuneella on oikeus hoitotukeen samalta ajalta, jolloin hänelle maksettiin palveluasumisesta aiheutunut lisäkustannus. Palveluasumisessa ei ole kyse TyTAL 51 §:ssä tarkoitettusta sairaala- tai laitoshoidosta. Yksimielinen.

Tako 1596/2021, 25.8.2021: Vakuutuslaitos kysyi Takolta, onko lääkkeiden annosjakelupalvelu TyTAL:n perusteella korvattava kulu. Tako katsoi yksimielisesti, että kyseessä ei ole TyTAL:n mukaan korvattava kulu, vaan ns. välillinen kulu. Hoitotuki kattaa tämän tyyppiset kulut. Yksimielinen.

Hoitotuen luokkia on kolme. Luokka määräytyy sen mukaan, kuinka paljon ja kuinka säännöllisesti vahingoittunut tarvitsee hoitoa, apua, valvontaa tai ohjausta.

1.1. Perushoitotuki

Perushoitotukea maksetaan vahingoittuneelle, jos hän on vammansa tai sairautensa vuoksi hoidon, avun, valvonnan tai ohjauksen tarpeessa ja tarve on säännöllistä tai lähes säännöllistä joissakin jokapäiväisissä toiminnoissa.

Perushoitotukeen oikeutettuja voivat olla esimerkiksi vahingoittuneet, joilla on avun tarvetta aiheuttava lievää vaikeampi aivovamma, vaikeiden raajamurtumien tai muiden vaikeiden vammojen jälkitila, jotka eivät oikeuta korotettuun tai ylimpään hoitotukeen.

Esimerkkejä korvaus- ja oikeuskäytännöstä:

Tako 161/2022, 16.2.2022: Vahingoittuneelle oli korvattu ammattitautina mesoteliooma. Ei korvattavina sairauksina vahingoittuneella olivat kolmoishermosärky, eturauhasen liikakasvu ja oikean silmän heikkonäköisyys (silmä lähes sokea). Vahingoittuneella oli käynyt kevästä 2020 alkaen päivittäin kotisairaanhoidon ja siivouspalvelu viikoittain. Mesotelioomaan liittyen vointi oli ollut vakaa 30.8.2021 saakka, jolloin oli tullut esiin lisääntyntä hengenahdistusta erityisesti rasituksessa ja kotiavun tarve oli lisääntynyt. Tako katsoi yksimielisesti, että vahingoittunut oli oikeutettu perushoitotukeen 30.8.2021 alkaen. Yksimielinen.

Tako 1462/2024, 25.11.2024: Vahingoittuneella oli ammattitautina korvattava mesoteliooma. Immunologisen hoidon aikana vointi oli kuvautunut hyvänä, vain väsymystä oli raportoitu. Immunologinen hoito oli aiheuttanut haimatulehduksen, jonka suhteen vahingoittunut oli ollut kotihoitokuntoinen. Kokonaisuutena arvioiden hoitotukeen ei katsottu olleen oikeutta.

Vahingoittunut ei ollut ollut ulkopuolisen avun ja ohjauksen tarpeessa ammattitaudista johtuen. Takon lääkär kokous katsoi, ettei vahingoittunut ollut asiakirjoista saatujen selvitysten perusteella ollut sairautensa vuoksi hoidon, avun, valvonnan tai ohjauksen tarpeessa säännöllisesti tai lähes säännöllisesti joissakin jokapäiväisissä toiminnoissa sairaalajaksojen ulkopuolella. Siten oikeutta hoitotukeen ei ollut. Yksimielinen.

Tamla 30.3.2023: Asiassa oli kyse oikeudesta hoitotukeen edelleen 31.12.2021 jälkeen.

Vahingoittuneelle oli maksettu perushoitotukea ajalla 11.11.2021 – 31.12.2021. Vakuutuslaitos katsoi, että oikeutta hoitotukeen ei terveydentilasta saadun selvityksen mukaan enää ollut 31.12.2021 jälkeen. Vahingoittuneelle oli korvattu tapaturman seurauksena vasemman ranteen murtumat, vasemman alaraajan murtumat ja vammat (jalkapöydän luut, V varpaan vamma, polven patellan murtuma), vatsan alueen ja suoliston vammat ja tyrä, aivovamma, kylkiluun ja selkärangan murtumat sekä niskahartia seudun kivut ja kaikkien vammojen jälkitilat.

Tamla katsoi, että saadun selvityksen mukaan avuntarve kuvautui lähinnä kaupassa käynnissä, autolla ajamisessa lumitöissä ja polttopuiden hakemisessa. Vahingoittunut ei tarvinnut apua ruokailussa, pukeutumisessa, wc:ssä käynnissä tai atk-laitteiden käyttämisessä eikä hänellä ollut rajoituksia liikuntakyvyssä. Tamla totesi, ettei vahingoittunut ollut lääketieteellisen arvion mukaan joutunut korvatuista tapaturmavammoista johtuen niin avuttomaan tilaan, että hän olisi 31.12.2021 jälkeen ollut hoidon, valvonnan tai ohjauksen tarpeessa siten kuin TyTAL 51 §:ssä tarkoitetaan. Näin ollen vahingoittuneella ei ollut oikeutta saada hoitotukea 31.12.2021 jälkeen. Yksimielinen.

Tamla 30.11.2023: Kyse oli hoitotuen suuruudesta ajalla 1.1.2023 – 31.12.2023. Vahingoittuneelle oli aiemmin maksettu korotettua hoitotukea ja valituksenalaisella päätöksellä vahingoittunut oli katsottu oikeutetuksi perushoitotukeen ajalla 1.1.2023 – 31.12.2023. Korvaukseen oikeuttavat vammat olivat ylävatsan vamma, kovakalvonalainen verenvuoto, veri aivokudoksessa, maksan ruhje, keskivaikea aivovamman jälkitila ja kaksoiskuvaoire. Vakuutuslaitos arvioi, ettei hoidon, avun, valvonnan tai ohjauksen tarve ollut säännöllistä ja jokapäiväistä vamman vuoksi eikä korotetulle hoitotuelle ollut enää myöntämisperusteita.

Vahingoittunut totesi valituksessaan hänen toimintakykyvajaajauksensa olevan paha ja tarvitsevana päivittäistä apua. Hän kertoi tarvitsevana paljon säännöllistä ohjausta ja valvontaa, kuten

muistuttelua, patistelua ja silmälläpitoa. Lähimuistin ja tasapainon hän totesi olevan edelleen heikkoja. Hän kuvasi tarvitsevansa muistuttelua muun muassa syömisessä, juomisessa ja päivittäisessä lääkkeiden ottamisessa.

Tamla katsoi, että asiassa esitetyn lääketieteellisten tilankuvausten perusteella vahingoittunut oli tarvinnut muun muassa ajankäytön ja liikkumisreittien hahmottamiseen sekä lääkkeiden ottamiseen puolisonsa apua. Tamlan arvion mukaan hän oli ollut yhä ajalla 1.1.2023 – 31.12.2023 TyTAL 51 § 1 momentissa tarkoitetulla tavalla hoidon, avun, valvonnan tai ohjauksen tarpeessa. Avun tarve oli ollut säännöllistä joissakin jokapäiväisissä toiminnoissa, kuten lääkkeiden otossa. Tarpeen ei voitu kuitenkaan arvioida olevan lainkohdassa tarkoitetulla tavalla säännöllistä ja jokapäiväistä, joten vahingoittuneen ei voitu valituksessaan ja vastaselvityksessään esille tuomista seikoista huolimatta katsoa olevan oikeutettu perushoitotukea korkeampaan hoitotukeen. Valitus oli näin ollen hylätty. Yksimielinen.

Tamla 7.6.2023: Vahingoittuneelle oli korvattu nilkan ja jalkaterän vääntö- ja ruhjevammaa, MT II prox hyväasentoista murtumaa, pitkittynyttä vamman jälkeistä neuropaattista kiputilaa jalkaterässä ja CRPS oireyhtymää. Vakuutuslaitos oli hylännyt hoitotuen päätöksessään.

Vahingoittunut toi valituksessaan esille suuria haasteita. Hän kertoi tarvitsevansa jatkuvaa valvontaa ja tukea, koska lähes päivittäin kärsi kipukohtauksista, jotka olivat niin voimakkaita, että hän lamaantuu ja jalat lähtevät alta. Näissä tilanteissa hän tarvitsee apua ylös pääsemiseen sekä liikkumiseen ja apua sänkyyn lepäämään pääsemiseen. Hän ei pystynyt itse hoitamaan arkisia kodin askareita, kuten kaupassa käyntiä, siivoamista, ruuanlaittoa tai vaatteiden pesemistä/viikkaamista. Hän ei myöskään pystynyt huolehtimaan kolmesta lapsestaan. Hän kertoi, ettei pysty ajamaan autoa, ja tarvitsevansa apua WC-käynneillä, liikkuvansa kyynärsauvan tai rollaattorin avulla, eikä pysty kantamaan ja kuljettamaan asioita, kuten vaatteiden hakemista pukeutumista varten. Hän oli kuitenkin pystynyt pukeutumaan itse sängyn laidalla istuen.

Vahingoittunut on ollut kuntoutusjaksolla vasemman alaraajan CRPS:n vuoksi. Loppuarvion mukaan hänen arkeaan ovat hankaloittavat kovat kivut ja liikuntarajoitteet. Kyynärsauvoilla liikkuminen on ollut hidasta. Hän on tarvinnut paljon apua kotitöissä ja asioinneissa. Peseytyminen seisaaltaan on ollut haastavaa. Vahingoittunut on käyttänyt saunajakkaraa suihkutuolina. Puoliso on auttanut

vahingoittuneen suihkussa seisomaan ja tukee seisoma-asentoa tarvittaessa. Vahingoittunut on pukeutunut itsenäisesti istuen vuoteen laidalla. Hän on saanut jakson aikana kotiin suihkutuolin ja rollaattorin apuvälinelainaamosta. Vahingoittunut on kuntoutusjaksolla suoriutunut itsestä huolehtimisen toiminnoista pääasiallisesti itsenäisesti. Suihkussa on ollut käytössä tukikaide ja suihkutuoli. Kuntoutusjakson hoitopalautteen mukaan vahingoittunut hyötyy jatkossa henkilökohtaisesta avustajasta.

Tamla katsoi, että vahingoittunut ei ollut tapaturmavammansa vuoksi hoidon, avun, valvonnan tai ohjauksen tarpeessa. Kuntoutustutkimuksissa hänen toimintakykynsä kuvautui alentuneena, mutta sitä kuitenkin oli arkisissa tehtävissä. Näin ollen hänellä ei ollut TyTAL:n perusteella oikeutta hoitotukeen.

Tamla totesi vielä erikseen, että valituksenalainen päätös ei koske kodinhoidon välttämättömiä lisäkustannuksia, joita korvataan vain vuoden ajalta vahinkotapahtumasta. Yksimielinen.

1.2. Korotettu hoitotuki

Korotettua hoitotukea maksetaan vahingoittuneelle, jos hän on vammansa tai sairautensa vuoksi hoidon, avun, valvonnan tai ohjauksen tarpeessa, ja tarve on säännöllistä ja jokapäiväistä.

Korotettuun hoitotukeen oikeutettuja voivat olla vahingoittuneet, jotka ovat jossain määrin riippuvaisia toisen henkilön avusta. Myös vahingoittuneet, jotka eivät ole jatkuvien, mutta kuitenkin jokapäiväisten hoitojen tai hoitotoimenpiteiden alaisena, voivat kuulua tähän ryhmään. Korotettuun hoitotukeen voivat olla oikeutettuja esimerkiksi vahingoittuneet, joilla on selkäydinvamma, vaikea aivovamma, muu vaikean vamman seuraus tai useiden raajojen vaikeiden vammojen jälkitila, joista on jäänyt tuntuva toiminnan vaje. Samoin tähän ryhmään voivat kuulua omatoiminen pyörätuolipotilas tai aivovammapotilas, jota on jossain määrin seurattava.

1.3. Ylin hoitotuki

Ylintä hoitotukea maksetaan vahingoittuneelle, jos hän on vammansa tai sairautensa vuoksi hoidon, avun, valvonnan tai ohjauksen tarpeessa ja tarve on yhtämittaista, aikaa vievää ja jokapäiväistä.

Käytännössä ylimpään hoitotukeen voivat olla oikeutettuja vahingoittuneet, jotka ovat päivittäisissä toiminnoissaan lähes täysin riippuvaisia toisen henkilön avusta. Tällaisia autettavia voivat olla esimerkiksi vuodepotilaat, hengityskoneen varassa olevat henkilöt, neliraajahalvauspotilaat tai henkilöt, joilla on erittäin vaikean aivovamman jälkitila. Samoin ylimpään hoitotukeen voivat olla oikeutettuja vahingoittuneet, jotka ovat päivittäin jatkuvien tai lähes jatkuvien, hankalien hoitojen tai hoitotoimenpiteiden alaisena. Viimeksi mainittuja potilaita voivat olla esimerkiksi palovammapotilaat.

Esimerkki oikeuskäytännöstä:

Tamla 13.12.2023: Asiassa oli kyse oikeudesta ylimpään hoitotukeen. Vahingoittuneelle oli katsottu korvattavaksi kovankalvonalainen verenvuoto, vasemman aivokudoksen sisäinen verenvuoto, lukinkalvonalainen verenvuoto, kallonmurtuma, vaikea-asteinen aivovamma ja epilepsia. Selvitysten mukaan vahingoittuneen toimintakyky oli laskenut merkittävästi. Hän oli aiemmin tehnyt vielä töitä, mutta oli nyt päivittäisessä toisen ihmisen avun tarpeessa. Vaikean neuropsykologisen oirekuvan takia vahingoittunut oli pysyvästi kyvytön kuljettamaan moottoriajoneuvoja liikenteessä ja tarvitsi asioidensa hoitamisessa ja arjessa toisen henkilön tukea. Hänellä oli merkittävä sosiaalinen toimintakyvyn muutos, oikean puolen hemipareesioireisto, epilepsia ja afasia. Osastohoidon aikana oli esiintynyt toistuvia tajuttomuuskohtauksia ja toimintakyvyn heikkenemistä, joiden vuoksi oli päädytty hakemaan paikkaa ympärivuorokautiseen asumiseen.

Vakuutuslaitos oli myöntänyt korotetun hoitotuen, josta vahingoittunut oli valittanut. Esitetyn lääketieteellisen selvityksen perusteella muutoksenhakulautakunta katsoi, että vahingoittuneella oli oikeus ylimpään hoitotukeen 1.1. – 31.12.2023, ei kuitenkaan sairaalahoidon tai muun laitoshoidon ajalta. Yksimielinen.

2. Yleistä vaatelisästä

Vaatelisän myöntämisperusteista ja suuruudesta säädetään TyTAL 52 §:ssä. Vaatelisää maksetaan vaatteiden erityisestä kulumisesta proteesin, tukisidosten tai vastaavien käyttäjille. Maksamisen edellytyksenä on, että apuvälinettä käytetään vähintään kolme kuukautta yhdenjaksoisesti.

Lyhytaikaisen tai ajoittaisen apuvälineen, siteen tai sidoksen käytön ei katsota aiheuttavan vaatteiden erityistä kulumista. Vaatelisää maksetaan siltä ajalta, jona vaatteita kuluttava proteesi, tukisidos tai vastaava apuväline on vahingoittuneen käytössä. Vaatelisää ei kuitenkaan makseta vahinkopäivältä.

Lisä on kaksiportainen jakautuen vaatelisään ja korotettuun vaatelisään. Luokittelussa ratkaiseviksi tekijöiksi katsotaan vammasta johtuvan tekojäsenen, siteen tai sidoksen rakenne, käyttötarkoitus ja käyttötarve. Korvauskäsittelyssä tulee aina selvittää myös se, onko ko. apuvälineen käytön tarve korvattavasta vammasta tai sairaudesta johtuvaa ja perusteltua. TyTAL 52 § 1 ja 2 momenteissa mainitut apuvälineet ovat esimerkkejä, koska vaatelisään oikeutettavien apuvälineiden joukko voi kehityksen myötä muuttua.

Vaatelisä on kulukorvauksena verovapaata tuloa. Sitä ei TyTAL:n mukaan voi myöskään ulosmitata eikä käyttää kuittaamiseen (katso tarvittaessa tarkemmin TVK:n ohje 2.11.2022 [Oikaisumenettely, päätöksen poistaminen, takaisinperintä](#)).

2.1. Vaatelisä

Vahingoittuneelle maksetaan TyTAL 52 § 1 momentin mukaan vaatelisää, jos hän vahingon seurauksena käyttää vähintään kolmen kuukauden yhdenjaksoisen ajan pehmeistä materiaaleista valmistettua apuvälinettä, vartalossa pienellä alueella käytettävää tukea tai sidettä taikka sellaista muuta apuvälinettä tai apuneuvoa, joka on omiaan aiheuttamaan vaatteiden kulumista.

Esimerkkejä korvauskäytännöstä:

Tako 872/2021, 10.5.2021: Vahingoittunut oli käyttänyt 30.12.2020 jälkeen kyynärsauvoja vain ulkona liikkeessaan lyhyitä matkoja. Tako katsoi, että kyynärsauvojen käytön tarve ei ollut yhtäjaksoista, vaan rajoittui lyhyisiin liikkumisiin ulkona. Käytöstä ei johtunut vaatteiden kulumista 30.12.2020 jälkeen eikä oikeutta vaatelisään näin ollen enää ollut. Yksimielinen.

Tako 1195/2021, 9.6.2021: Lämpökintaan tai painehanskan käytön ei katsottu oikeuttavan TyTAL 52 §:n mukaiseen vaatelisään. (Myös Tako 859/2021; painehanskan käyttö ei oikeuta vaatelisään). Yksimielinen.

Tako 623/2021, 14.4.2021: Tako katsoi, ettei vahingoittuneella ollut oikeutta vaatelisään. Vahingoittuneen kivunhoidollisena apuvälineenä käyttämän ortoosin käyttö oli ajoittaista. Ortoosi ei ollut käytössä TyTAL 52 §:ssä tarkoitetulla tavalla yhdenjakoisesti eikä siitä voitu katsoa aiheutuvan vaatteiden kulumista, joten oikeutta vaatelisään ei ollut. Yksimielinen.

Tako 1068/2024, 2.9.2024: Tako katsoi, että vahingoittuneella oli edelleen oikeus TyTAL 52 § 1 momentin mukaiseen vaatelisään 30.6.2023 jälkeen. Kyynärsauvojen käyttö katsottiin edelleen korvattavan vamman takia perustelluksi ottaen huomioon mm. polven useat operaatiot ja vamman jälkitilaan liittyvä kivuliaisuus. Yksimielinen.

Tako 1142/2021, 7.6.2021: Vahingoittuneella oli käytössään painekäsineet molemmissa käsissä ja painehiha vasemmassa kädessä. Käsineissä ja hihassa oli vetoketjut pukemista helpottamaan. Tako katsoi, että vahingoittuneella ei ollut oikeutta vaatelisään. Tako katsoi, ettei painetekstiili itsessään aiheuta mitään poikkeavaa kulutusta vaatteisiin ja vetoketjut painetekstiileissä on suunniteltu käyttömukavuus huomioiden niin, että vetoketjun lukko-osat on suojattu kiinniasennossa. Vetoketjun ei voitu katsoa olemaan omiaan lisäämään vaatteiden kulumista erityisellä tavalla. Yksimielinen.

2.2. Korotettu vaatelisä

Vahingoittuneelle maksetaan korotettua vaatelisää, jos hänellä on vahingon seurauksena kaksoisamputointi tai hän käyttää reisi- tai sääriproteesia, alaraajan pitkää tukisidosta, kovasta materiaalista valmistettua vartalon tukiliiviä tai korsettia taikka sellaista muuta apuvälinettä tai apuneuvoa, joka rakenteensa, käyttötarkoituksensa tai suuren käyttötarpeen vuoksi on omiaan aiheuttamaan ensin mainittuihin verrattavissa olevaa vaatteiden erityistä kulumista.

Esimerkki korvauskäytännöstä:

Tako 1273/2023, 11.10.2023: Tako katsoi, että vahingoittuneella oli oikeus pysyvään korotettuun vaatelisään. Vahingoittunut oli valveillaoloajan pyörätuolista riippuvainen, käytti manuaalista pyörätuolia ja siirtyi vuoteeseen liukulaudalla avustettuna. Lautakunta katsoi, pyörätuolin jatkuvasta käytöstä aiheutuvan vahingoittuneelle TyTAL 52 §:n 2 momentissa tarkoitettua vaatteiden erityistä kulumista, joka on merkittävämpää kuin mitä on kirjattu perusvaatelisän maksamisen edellytyksistä. Yksimielinen.